18/04/2021

Ε΄ Κυριακή των Νηστειών στην Παναγία Δοβρά

Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Βεροίας, Ναούσης και Καμπανίας

Την Ε΄ Κυριακή των Νηστειών 18 Απριλίου ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Βεροίας, Ναούσης και Καμπανίας κ. Παντελεήμων λειτούργησε και κήρυξε το θείο λόγο στον υπό κατασκευή Ιερό Ναό του Αγίου Λουκά του Ιατρού στην Ιερά Μονή Παναγίας Δοβρά Βεροίας.

Η Ακολουθία τελέστηκε τηρουμένων όλων των προβλεπόμενων περιοριστικών μέτρων για την προστασία της δημόσιας υγείας, ενώ μεταδόθηκε απευθείας στην ιστοσελίδα της Ιεράς Μητροπόλεως, στην αντίστοιχη σελίδα στο Facebook και στον ραδιοφωνικό σταθμό «Παύλειος Λόγος 90.2 FM».

Στην Ιερά Ακολουθία έψαλαν ο Πρωτοψάλτης του Ιερού Προσκυνηματικού Ναού του Αγίου Αντωνίου Βεροίας κ. Ιορδάνης Κουτσιμανής και ο κ. Βασίλειος

Μαυράγκανος.

Ο Σεβασμιώτατος στην ομιλία του ανέφερε μεταξύ άλλων: «Ουκ οίδατε τι αιτείσθε». Με μία αυστηρή παρατήρηση απα-ντα ο Χριστός στην παράκληση δύο αγαπημένων μαθητών του, του Ιακώβου και του Ιωάννη. Εκείνος τους προετοιμάζει για όσα επρόκειτο να συμβούν τις επό-μενες ημέρες, για όσα επρόκειτο να υπομείνει για χάρη των ανθρώ-πων, για το Πάθος και τη σταυρική του θυσία, και εκείνοι σκέφτονται το δικό τους μέλλον. Και ας μην νομίσουμε ότι ήταν ανώδυνο για τον Χριστό να υπομείνει όλα αυτά που περιγράφει, επειδή ήταν Θεός. Οι αμαρτίες των ανθρώπων, η αγνωμοσύνη τους, η προδοσία του μαθητού του, τα οποία γνωρίζει ήδη ο Χριστός και εκφράζονται στην εναγώνια προσευχή του και στον ιδρώτα του που ρέει «ωσεί θρόμβοι αίματος» στον κήπο της Γεθσημανή, λίγο πριν από τη συλ-ληψή του, δείχνουν ότι ο Χριστός αισθάνεται το βάρος του έργου που είχε αναλάβει. Και ενώ προσπαθεί να κάνει τους μαθητές του μετό-χους της δοκιμα-σίας του για τη σωτηρία τους και τη σωτηρία των ανθρώπων, αυτοί προσπαθούν να διασφαλίσουν αυτό που νομίζουν ότι είναι το συμφέρον τους.

«Ουκ οίδατε τι αιτείσθε», είναι η απάντηση του Χριστού στο αίτημα των μαθητών του να καθίσουν δεξιά και αριστερά του, όταν θα έρθει στη δόξα του. Δεν

γνωρίζετε τι ζητάτε. Δεν έχετε συναίσθηση τι ζητάτε. Νομίζετε ότι αυτό για το οποίο με παρακαλείτε είναι σπου-δαίο και σημαντικό και αποδει-κνύ-ετε ότι δεν έχετε κατανοήσει όσα με ακούσατε να σας διδάσκω επί τρία χρόνια. Τι ζητάτε, λοιπόν;

«Ουκ οίδατε τι αιτείσθε», μπορεί να είναι η απάντηση του Χριστού κάποιες φορές και στις δικές μας προσευχές. Γιατί και εμείς μπορεί να έχουμε την εντύπωση ότι του ζητούμε κάτι πολύ σημαντικό, κάτι που έχουμε μεγάλη ανάγκη, κάτι που το επιθυμούμε πολύ, όμως τελι-κά μπορεί να μην είναι ούτε ωφέλιμο ούτε χρήσιμο ούτε ανα-γκαίο για την ψυχή μας και για τη ζωή μας. Μπορεί να είναι ίσως και εμπόδιο για κάποια ευλογία που μας επιφυλάσσει ο Θεός ή ακόμη και για τη σωτηρία μας. Και όμως εμείς επιμένουμε να το ζητούμε, χωρίς να υπολογίζουμε τι θα πρεέπει πραγματικά να ζητούμε από τον Θεό. Χωρίς να υπολογίζουμε ότι η σιωπή του στις προσευχές μας μπορεί να είναι μία απάντηση σαν αυτή που έδωσε στους μαθητές του. «Ουκ οίδατε τι αιτείσθε».

Ο Χριστός απαντά με τον τρόπο αυτό, όχι γιατί δεν μας αγαπά και δεν θέλει να ικανοποιήσει το αίτη-μα μας, αλλά γιατί θέλει να μας διδάξει τι θα πρέπει να του ζητού-με, ποιες θα πρέπει να είναι οι προτεραιότητες της ζωής μας και της προσευχής μας.

Και μπορεί να μας υποσχέθηκε ότι «πάντα, όσα αν αιτήσησθε εν τη προσευχή πιστεύοντες, λήψεσθε», δεν παρέλειψε όμως να μας διδάξει να ζητούμε πρώτα τη βασιλεία του Θεού, και Εκείνος θα μας δώσει όλα τα υπόλοιπα, καθώς γνωρίζει τι έχουμε ανάγκη. «Ζητείτε πρω-τον την βασιλείαν του Θεού ... και ταύτα πάντα προστεθήσεται υμίν».

Η βασιλεία του Θεού είναι το μεί-ζον, και γι᾽ αυτό ο Χριστός μας διδά-σκει ότι πρέπει να είναι το πρω-το αίτημά μας προς τον Θεό, καθώς άλλωστε για να το επιτύ-χουμε, χρειαζόμεθα οπωσδήποτε τη βοήθειά του. Και είναι ανάγκη να το ζητούμε, γιατί, όπως λέγει ο Χριστός, τίποτε δεν ωφελεί τον άνθρωπο, αν κερδίσει «τον κόσμον όλον και ζημιωθή την ψυχήν αυ-του», η οποία σώζεται μόνο, όταν βρίσκεται στη βασιλεία του Θεού.

Αυτήν τη βασιλεία ευχόμεθα και προσευχό-μεθα να απολαμβάνει και ο αδελ-φός μας Απόστολος, του οποίου τελούμε σήμερα το ετήσιο μνημό-συνο. Και το ελπίζουμε και το ευχό-μεθα, διότι ο Χριστός τον αγά-πησε, αγάπησε την ευγενή ψυχή του, και τον πήρε κοντά του νωρίς, πολύ πρόωρα θα λέγαμε για τα δικά μας δεδομένα. Όμως δεν το έκανε για να λυπήσει και να θλίψει τα αγαπημένα του πρόσωπα, τους γονείς και τους οικείους του, αλλά για να του χαρίσει τη δική του χαρά και ευφροσύνη, η οποία υπερβαίνει κάθε ανθρώπινη και κοσμική χαρά. Η

ελπίδα αυτή μαζί με την προσευ-χή μας θα πρέπει να παρηγορεί τη ψυχή μας, που είναι φυσικό να αισθάνεται τον πόνο του αποχωρι-σμού, και η αγάπη του Θεού εύχο-μαι να τον απαλύνει με τη χάρη του. Άλλωστε, αν σκεφθούμε ότι ο Απόστολος λόγω της απλότητός του και της καθαρότητός του βρίσκεται ως άγγελος κοντά στον Θεό, αυτό και μόνο μας αναπαύει, διότι έχουμε έναν πρέσβη στον ουρανό που πρεσβεύει και για την οικογένειά του και για όλους μας.

Δείτε φωτογραφικά στιγμιότυπα: